■ سال بیست‌وششم ■ شماره ۷۴۳۸ ■ سه‌شنبه ■ ۱۸ شهریور ۱۳۹۹

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۲ | اذان مغرب ۱۹/۳۹ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۹ | اذان صبح فردا ۵/۱۷ | طلوع آفتاب فردا ۶/۴۳

سخن روز

حضرت فاطمه زهرا(س):
هر کس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای خدا انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت‌ها و برکات خود را برای او تقدیر می نماید. **(بحار: ج ۶۷، ص ۲۴۹، ح ۲۵)**

مدیر عامل خانه هنرمندان ایران: مشکلات خانه هنرمندان قابل حل است

در اساسنامه خانه هنرمندان آمده که نباید به دولت و هیچ نهادی وابستگی داشته باشد و این مجموعه در تمام این سال‌ها به معنای واقعی، غیر انتفاعی بوده است هرچند عبارت غیرانتفاعی در چهل سال گذشته کاملاً در معنای متضاد خود به کار رفته است، ولی به هر حال در شرایط خاصی مانند مقطع کرونایی دولت، وزارت ارشاد به عنوان متولی اصلی فرهنگ و هنر در کشور، سازمان برنامه و بودجه، معاون اول رئیس جمهور و هر کس که در برابر فرهنگ و هنر کشور احساس مسئولیت می کند، باید وارد کار شود بویژه اینکه مشکلات ما با رقم پایینی رفع و رجوع خواهد شد.

بخشی از گفت‌وگوی مجید رجبی معمار با ایسنا درباره مشکلات خانه هنرمندان

خواب زمستانی
گلی ترقی
نشر نیلوفر

**آدمیزاد فراموشکاره...
وقتی درد داره، قیل و داد می کنه، داد می کشه و بعد یادش می ره
درد که همیشه درد نمی‌مونه. یا درمون می شه یا آدم بهش انس می گیره...!**

نـــگاره
سهیل محمدی

توجه به شرایط ناشنوایان در آموزش مجازی.

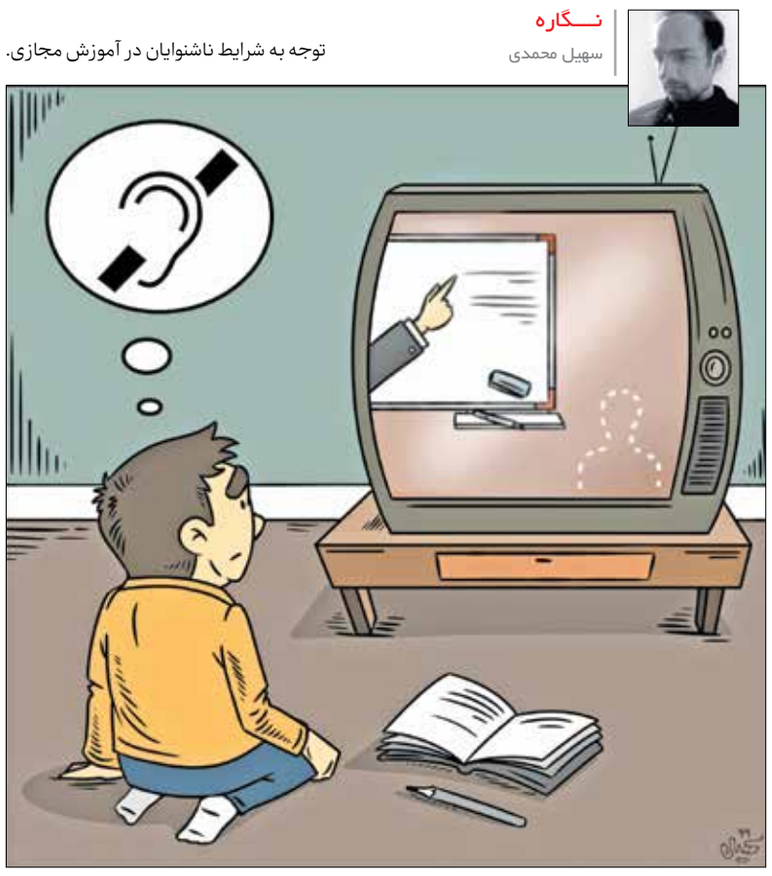

مرثیه‌ای دیگر برای «وداع»

یادداشت

محمدمیرزمانی
آهنگساز

اواسط دهه هفتاد بود که تنظیم اثر «وداع» از سوی آقای حسام‌الدین سراج به من پیشنهاد شد و با افتخاراین همکاری را پذیرفتم و بسیار خوشحالم که هرسال این اثرارزنده به گوش مردم می‌رسد. اشعار «آلبوم وداع» بیشتر از سروده‌های عمان سامانی یکی از شاعران بنام عاشورایی است وملودی و خوانندگی این کار را آقای سراج انجام داده‌اند. تنظیم برای ارکستر، نظارت و رهبری این اثر برعهده من بوده است که اواخر دهه ۷۰ با حمایت حوزه هنری در قالب نوارکاست به بازار آمد و بعد از استقبال فراوان در سال‌های بعد لوح فشرده آن نیز منتشر شد. آلبوم «وداع» سه سال پی در پی از سال های ۹۱ تا ۹۳ با رهبری من دربرج میلاد به اجرا درآمد و درسال ۹۷ به رهبری آقای نادر مرتضی پورو با همکاری ارکستر ملی ایران درتالار وحدت روی صحنه رفت و در سال ۹۸ نیز به رهبری آقای همایون رحیمیان در برج میلاد اجرا شد. در سال جاری هم برنامه‌هایی در نظر گرفته شده، که اگرامکانات و شرایط آن فراهم شود تصمیم داریم این کار به‌صورت تصویری پخش شود. به هرحال درشرایط فعلی و بیماری کرونا نمی‌توانیم اجرای صحنه‌ای با حضورمردم داشته باشیم. مدیریت، برنامه‌ریزی، اجرا و پیگیری ضبط و تصویرگذاری این اثر برعهده آقای حبیب صبور است که امیدواریم مسئولان هم همکاری و حمایت لازم را داشته باشند تا این اثر از طریق فضای مجازی پخش و به گوش مردم عزیزمان برسد.

به اعتقاد من اولین ویژگی مهم آلبوم «وداع» اشعار آن است که با تأثیر از حماسه و شور حسینی درباره حضرت علی اکبر(ع)، سید الشهدا(ع) و... است. این اشعارنافذ، تأثیرات عمیقی درانسان به وجود می آورد و در انتقال حس، حال و زبان حال و مرثیه امام حسین علیه السلام و اهل بیت آن حضرت بسیار نافذ است و همین مسأله موجب تأثیرگذاری و ارتباط خوب آن با مخاطب بوده است. دومین ویژگی مهم این کار ملودی آن است که آقای سراج به زیبایی تمام آن را خلق کرده‌اند. ملودی‌های جذاب و روان که برگرفته از دستگاه‌ها، گوشه‌ها و نواهای موسیقی اصیل ایران بوده که با خون مردم عجین است ودرک خوبی از این ملودی‌ها دارند درواقع تلفیق شعر وموسیقی بسیار نافذ و متفکرانه است. اما ویژگی دیگر این آلبوم صدای بسیارپرقدرت و گیرای آقای سراج است، صدایی مخملی و لطیف که به نظر من دراجرا موفق بوده و یک اثر به یاد ماندنی را اجرا کرده‌اند. اما آنچه ازعهده من برآمده تنظیم و رنگ آمیزی مناسب این کار برای ارکستراست، به گونه‌ای که لطمه‌ای به شعر و ملودی و فضای اثر، وارد نشود و با به کارگیری ظرفیت های ارکستر، دینامیک، رنگ و شخصیت سازها به شعر و ملودی وفادار بماند.

چرا مردم در برابر موضع گیری‌های هنرمندان واکنش نشان می دهند؟

ما سخن گفتن را نمی‌پذیریم

یادداشت

مصطفی مهرآیین
جامعه شناس

سلبریتی‌ها مانند سایر اقشار جامعه هستند که بنا به کارکردی در جامعه شکل گرفته‌اند. ما امروز در جهانی زندگی می‌کنیم که گروه‌های مختلف اجتماعی در آن از ضریب نفوذ برخوردارند و سلبریتی‌ها هم از این گروه هستند و در جامعه می‌توانند تأثیرگذار باشند. بخصوص در جهان امروز که جهان آنلاین بودن وشبکه‌های اجتماعی است. ما در این عصر زندگی می‌کنیم که عصر نمایش دائمی آدم‌هاست. عصر ویترین و دیده شدن و امتیاز دادن به میزان دیده شدن. در این عصر طبعاً کسانی که از ضریب نفوذ و دیده شدن بالایی برخوردارند جزو اقشار مهم اجتماعی هستند. افرادی که جزواین قشر هستند به تریبون تبدیل می‌شوند و این امکان را دارند که در خصوص مسائل مختلف جامعه سخن بگویند. سخن گفتن این قشر در جامعه غیرعادی نیست چون هم به لحاظ انسانی حق دارند سخن بگویند و هم از جایگاهی برخوردارند که به آنها حق سخنگویی می‌دهد.

اما حال این سؤال مطرح می‌شود که ابراز نظرهای این افراد قابل اعتماد یا قابل توجه است یا نه؟ می‌شود به‌عنوان ابراز نظر تخصصی به آن نگاه کرد یا عمومی است؟ برای پاسخ به این سؤال باید سلبریتی‌ها را دسته‌بندی کرد. این افراد هم یکدست و یکپارچه نیستند و برخی از آنها جزو نیروهای متخصص جامعه هستند اما دربین آنها کسانی هم هستند که تحصیلات چندانی ندارند و آنچه بیان می‌کنند حاصل تجربیات خودشان است و به‌عنوان کسی که دارای ذهنیت هنری است درباره مسائل مختلف جامعه ابراز نظر می‌کنند و جامعه هم در مقابل آنها موضع‌گیری می‌کند. البته موضع گیری‌های جامعه هم یکدست نیست. برای قشر جوان که به این افراد علاقه دارند و به‌دلیل فضای ذهنی‌شان همنوایی بیشتری با سلبریتی‌ها دارند، ابراز نظر آنها قابل توجه‌تر است اما در مقابل نیروهای متخصص هم داریم که ممکن است بگویند چرا یک چهره بدون تخصص صحبت می‌کند و بگویند که به صرف مشهور بودن کسی از این جایگاه برخوردار نمی‌شود که سخن بگوید.

اما باید بدانیم که صرف شهرت در این عصر به فرد حق ابراز نظر می‌دهد و این جامعه است که می‌تواند درباره آن قضاوت کند. جامعه دنیای متکثری است و جمع کثیری از آدم‌ها در آن زندگی می‌کنند اما ما در فرهنگ‌مان ارزش خاصی برای مفهوم کثرت قائل نشده‌ایم.

در صورتی که یکی از مهم‌ترین عناصر یک جامعه دموکراتیک اخلاقی که مبتنی بر حکمت انسانی زندگی می‌کند این است که به کثرت انسان‌ها احترام بگذارد. در کثرت انسان‌ها خود به خود نشانه‌ها و گزاره‌ها یکدیگر را کنار می‌زنند. ما نباید بترسیم که افراد اظهارنظر کنند. اگر اجازه بدهیم که افراد متفاوت حرف بزنند، ایده‌های مختلف فضای تنفس یکدیگر را تنگ می‌کنند یا به یکدیگر فضا می‌دهند. می‌توانند به هم حق حیات بدهند یا یکدیگر را در محاق قرار دهند. جامعه نیازمند این است که ایده‌های متفاوت در آن دارای تریبون باشند و ایده‌های مختلف طرح شوند در این صورت ایده‌ای که ارزشمند است باقی می‌ماند ووقتی ارزشمند نیست از بین می‌رود.

اما اینکه چرا مردم گاهی به اظهارنظرهای چهره‌های فرهنگی و هنری درباره موضوعات مختلف واکنش تند و منفی نشان می‌دهند به این بازمی‌گردد که جامعه ما جامعه دموکراتیکی نیست و حق سخن گفتن را برای همه نمی‌پذیرد. حق سخن گفتن مرکب از دو چیز است؛ یک سویه‌اش گفتن است و یک سویه‌اش شنیدن. پذیرفتن این مسأله یعنی کثرت جامعه را قبول کرده‌ای واگر جامعه‌ای کثرت را بپذیرد از اظهارنظر متفاوت ناراحت نمی‌شود.

البته ممکن است جامعه به این دلیل واکنش نشان دهد که تریبون‌های سخن گفتن به شکل برابر در اختیار همه افراد قرار نگرفته است هرچند که در عصر شبکه‌های اجتماعی کسی نمی‌تواند بگوید تریبون ندارم. نکته این است که بواسطه تأثیرگذاری و نفوذ بالای سلبریتی‌ها و چون جامعه اقبال بیشتری به سخنان آنها نشان می‌دهد کسانی ممکن است بگویند اگر شما از تخصص کافی برخوردار نیستید سخن نگویید و در فضای فکری جامعه اختلال ایجاد نکنید چون جامعه به حرف‌های شما اعتنا می‌کند و به جای اینکه دردی را درمان کنید به دردهای جامعه اضافه می‌کنید.

مشکل اینجاست که ما در فضای کشور با هم گفت‌وگو نمی‌کنیم. حتی در فضای روشنفکری و دانشگاهی هرکسی در دنیای خودش فرورفته و خودش را برحق می‌داند. چون اندیشه‌ها به داوری گذاشته نمی‌شود و وقتی داوری نداشته باشی فکر می‌کنی حرف تو از همه حرف‌ها مهم‌تر است. اگر فضای عمومی پویا و فعالی وجود داشت و اگر جامعه اجازه می‌داد به اشکال متفاوت سخنگویان مختلف در ارتباط با یکدیگر قرار بگیرند قضاوت کردن اندکی ممکن می‌شد و افراد براحتی به توهین یا طرد یکدیگر نمی‌پرداختند.

تله شما چیست؟

چی بخوانیم

پوران درخشنده
فیلمساز

علاقه من به حوزه کتاب‌های روانشناسی و توسعه مهارت‌های فردی و بهبود کیفیت زندگی است. کتابی که این روزها خودم آن را مطالعه می‌کنم و به شما هم سفارش می‌کنم که مطالعه‌اش را از دست ندهید مربوط به همین حوزه است؛ کتاب «زندگی خود را دوباره بیافرینید» نوشته جفری یانگ و ژانت کلوسکو با ترجمه دکتر حسن حمیدپور، الناز پیرمرادی و ناهید گلی‌زاده.

به اعتقاد من خواندن این کتاب برای هر کسی که می‌خواهد خودش را پیدا کند و زندگیش را دوباره بسازد، لازم است. «زندگی خود را دوباره بیافرینید» درباره تله‌هایی است که آدم‌ها درون شخصیتشان دارند و با معرفی درست آن، به شما می‌گوید که چطور می‌توانید از این تله‌ها بیرون بیایید. تله‌های زندگی یا همان طرح‌واره‌ها (الگوی‌های تکراری از فکر کردن، احساس کردن و رفتار کردن) به ما دیکته می‌کنند که چطور فکر، رفتار و احساس کنیم.

این طرح‌واره‌ها خودشان را به زندگی آینده آدم‌ها تحمیل می‌کنند و تمام اتفاق‌ها و تصمیمات غلط ناشی از تله‌هایی است که در آن گیر کرده‌اید. اگر نمی‌توانید درست انتخاب کنید، همیشه گذشت می‌کنید یا نمی‌توانید «نه» بگویید به خاطر همین تله‌هایی است که از کودکی شکل گرفته و تا آخرین روز زندگی با شماست.

خواندن این کتاب را به همه بخصوص به والدین و معلمین توصیه می‌کنم تا متوجه باشند که نقش‌شان برای کم‌رنگ کردن این تله‌ها در شخصیت بچه‌ها چقدر مؤثر است. به عنوان مثال با خواندن این کتاب دیگر از فرزندانمان توقع نخواهیم داشت که بی‌جهت هر اطاعتی را بپذیرند چون می‌دانیم اغلب شکست‌های زندگی‌شان در آینده ناشی از این اطاعت کورکورانه است. این کتاب را بخوانید و صادقانه به خودتان جواب بدهید که از میان تله‌های اطاعت، بازداری هیجانی، شکست، رها شدگی، تأیید طلبی و... گرفتار کدام یک هستید و از آن دوری کنید. کتاب «زندگی خود را دوباره بیافرینید» فقط سرگرمتان نمی‌کند. چیزی به شما یاد می‌دهد. کمک می‌کند تا از چنگال بندهایی که وجودتان را گرفته و در تفکر شما ریشه دوانده نجات پیدا کنید.

به نام تاریخ

■ **۱۸ شهریور**

روز صد و هفتاد و سوم از سال با نام‌های بزرگ هنر و ادب ایران ماندگار شده است؛ چهره‌هایی چون اردشیر محصص، علینقی وزیری و جلال آل احمد.

■ **تولدها**

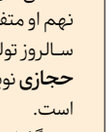

اردشیر محصص: طراح و نقاش صاحب نام ایران سال ۱۳۱۷ در چنین روزی به دنیا آمد. اردشیر محصص رشته حقوق خواند ،اما به دلیل علاقه به طراحی این کار را انتخاب کرد و آثارش در نشریه‌ها و کتاب‌های آن زمان منتشر شد؛ زمانی که احمد شاملو سردبیر «کتاب هفته» شد از آثار محصص استفاده کرد و نام او به‌عنوان طراحی صاحب سبک مطرح شد؛ در روزنامه کیهان آن زمان هم همکاری می‌کرد و طرح‌هایش که بیشتر موضوع های سیاسی و اجتماعی داشتند در این روزنامه منتشر می‌شد. طرح‌هایی هم از این هنرمند بزرگ بعدها در کتاب‌هایی مانند «کاکتوس»، «اردشیر و صورتک هایش»، «اردشیر و هوای طوفانی»، «تشریفات»، «شناسنامه»، «لحظه‌ها»، «وقایع اتفاقیه» و «دیباچه» منتشر شد. محصص سال‌ها در امریکا زندگی و برای روزنامه نیویورک تایمز هم طراحی می‌کرد که اکنون حدود ۱۰۰ اثر از او در کتابخانه ملی امریکا نگهداری می‌شود. اردشیر محصص سال ۱۳۸۷ در امریکا درگذشت.

آنتونین دورژاک: آهنگساز معروف کشور چک سال ۱۸۴۱ در چنین روزی متولد شد. آنتونین دورژاک از کودکی علاقه‌اش را به موسیقی نشان داد و سازهای پیانو و ارگ را یاد گرفت، پس از آن و برای ادامه تحصیل به پراگ رفت و وارد مدرسه ارگ شد. در تئاتر ملی به‌عنوان نوازنده ویولن مشغول به کار شد و همزمان آهنگسازی هم می‌کرد؛ یک سرود مذهبی برای کر و ارکستر، اولین اثر مهم او بود که مورد توجه قرار گرفت. او مدیریت کنسرواتوار ملی موسیقی را در نیویورک برعهده داشت و آشنایی اش با سیاه پوستان و موسیقی آنها باعث شد سمفونی نهم او متفاوت شود. آنتونین دورژاک سال ۱۹۰۴ درگذشت.

سالروز تولد **بنیامین بهادری** خواننده پاپ، **شهاب‌الدین حجازی** نویسنده مصری و **رضانظری ایلخانی** شاعر هم امروز است.

■ **درگذشت‌ها**

جلال آل احمد: روشنفکر و نویسنده‌ای که با اثر «غربزدگی» شناخته می‌شود سال ۱۳۴۸ در چنین روزی درگذشت. جلال آل احمد متولد ۱۳۰۲ بود و برخلاف خواسته پدرش به شهر نجف فرستاده شد برای تحصیل دینی توسط پدرش به شهر نجف فرستاده شد ،اما مدتی بعد بازگشت و سال ۱۳۲۲ برای تحصیل در رشته زبان و ادبیات فارسی وارد دانشسرای عالی شد. نخستین مجموعه داستانش را به نام «دید و بازدید» در همان دوران منتشر کرد و البته در کنار آن پژوهش‌های مردم شناسی هم انجام می‌داد و ترجمه می‌کرد. دومین مجموعه‌اش به نام «از رنجی که می‌بریم» سال ۱۳۲۶ و همزمان با کناره‌گیری اش از حزب توده منتشر شد؛ مدتی از سیاست کناره گرفت اما با آغاز به کار دولت دکتر مصدق باز هم به سیاست بازگشت. پس از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ باز هم مدتی سکوت کرد و حاصل سکوت و سفرهایش کتاب‌هایی چون «اورازان»، «تات نشین‌های بلوک زهرا»، «جزیره خارک» و «مدیر مدرسه» شد؛ در کنار داستان‌هایی که او نوشت، سفرها و نگاه سیاسی اش باعث نوشتن مقاله‌های مشهوری چون «غربزدگی»، «کارنامه سه ساله»، «یک چاه و دو چاه» و «در خدمت و خیانت روشنفکران» شد؛ از جلال آل احمد ترجمه آثاری مانند «تشنگی و گشنگی» و «کرگدن» اوژن یونسکو، «مائده‌های زمینی» و «بازگشت از شوروی» آندره ژید و «بیگانه» آلبر کامو هم منتشر شده است. «زن زیادی»، «نون و القلم»، «سنگی بر گوری» و «نفرین زمین» داستان‌های دیگری از آل احمد است.

علینقی وزیری: ۴۱ سال از درگذشت آهنگساز و موسیقیدان برجسته ایران می‌گذرد. علینقی وزیری متولد ۱۲۶۵ بود و مانند پدرش نظامی شد اما علاقه‌اش به موسیقی باعث شد بیشتر عمرش را صرف این هنر کند. او در آلمان و فرانسه موسیقی به روش غربی را آموخت و پس از بازگشت به ایران «مدرسه عالی موسیقی» را برای آموزش موسیقی تأسیس کرد و چهره‌هایی چون ابوالحسن صبا، روح‌الله خالقی، جواد معروفی، حشمت سنجری و عبدالعلی وزیری از شاگردانش بودند. او نت‌نویسی را برای موسیقی سنتی ایران ترویج کرد و برای اولین بار ردیف موسیقی ایرانی را به صورت مکتوب به نت در آورد. ضمن اینکه با چهره‌هایی مانند علی اکبر دهخدا، علی دشتی، غلامرضا رشید یاسمی و بدیع الزمان فروزانفر یک آکادمی هنرهای زیبا تأسیس کرد که گفته می‌شود پیش زمینه تشکیل فرهنگستان زبان و ادب فارسی شد؛ از او کتاب‌هایی چون «دستور تار» و «موسیقی نظری» به جا مانده است.

عکس نوشت

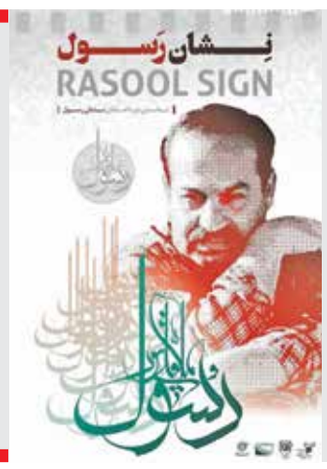

دیروز و همزمان با سالروز تولد زنده‌یاد رسول ملاقلی پور، پوستر جایزه «نشان رسول» که امسال در حاشیه شانزدهمین جشنواره بین‌المللی مقاومت برگزار می‌شود، رونمایی شد.

پرویز فارسیجانی دبیر جایزه «نشان رسول» در این باره گفت: «این نشان، ادای احترام به سینماگری است که خلاقیت، جسارت و نوآوری از ویژگی‌های کارنامه اوست.» قرار است در مراسم افتتاحیه شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت که سی و یکم شهریورماه برگزار می‌شود، این نشان به یک سینماگر اهدا شود و برگزارکنندگان امیدوارند «نشان رسول» به یک رویداد و جایزه تأثیرگذار در سینمای ایران تبدیل شود. جایزه‌ای که به سینماگران جوان و نوجوان در حوزه سینمای دفاع مقدس و انقلاب اسلامی انگیزه حرکت بدهد.

#بورس

هشتگ

بورس باز هم ریزش کرد و کاهش ۴۰ هزار واحدی شاخص بورس دیروز ثبت شد. جدول قرمزی که باعث شد سهامداران باز هم نگران شوند و درباره این نگرانی در شبکه‌های اجتماعی بنویسند. همچنان باسابقه‌های این بازار بقیه را به صبر دعوت می کنند و خیلی ها هم با نگاه به مسائل سیاسی واقتصادی می خواهند دلیلی برای این افت شاخص پیدا کنند: «روی خشن بورس را هم ببینید. بازگشایی یک سهام با افت قیمت ۷۴ درصدی! یعنی هر ۱۰۰ میلیون تومان تبدیل شده به ۲۵ میلیون تومان»، «بورس را کارخانه رب سازی می کنیم»، «من نمی‌فهمم مگر موقعی که بورس ۱۵۰۰ درصد سود رشد کرد این ملت میومدن مالیات سودی که

کردن رو میدادن و حالا که بورس کمی سقوط کرده میان میگن فلان؟ ماجرای پدیده و صندوق‌های قرض الحسنه داره تکرار میشه. پول گذاشتید تو بورس، ریسک کردید، پاش وایسید.»، «گرگ‌های کُرک وپر ریخته وال استریت چطورند...!؟»، «توصیه به تازه واردان بورس. اگر با پارامترهای بازار جلو بری بهترین دوستت خواهد بود وگرنه بدترین دشمن. فقط باید بدونید حالت خنثی وجود ندارد»، «اینکه مردم فقط از روی ترس دارن در صف فروش قرار می‌گیرن، قابل کتمان نیست چون این شرکت‌ها که توی صف فروششون که وضع‌شون خراب‌تر نشده، دلار هم اونقدر گرون شده که ارزون شدن هیچ چیزی ازجمله سهام منطقی ولذا پایدار نیست اما مردمی که با دید کوتاه‌مدت و بدون آموزش و شناخت وارد بازارسرمایه شدن به طور گله‌ای میرن توی صف درحالی که نه امکان فروش در این صفوف حجیم وجود داره و نه اینکه خروج الان با ۴۰-۵۰ درصد اصلاح و ضرر قابل دفاعه. به جاش فقط باید صبور بود و نگاه رو بلندمدت کرد.»، بورس ایران اینجوریه. یه سهمی که دو زار نمی ارزه رو سهامدارهای عمده با تبانی عرضه‌ش رو متوقف می کنن. خریدار جمع می کنن قطره چکونی سهم رو بهشون می ندازن. توی سه ماه قیمت سهم ۱۴ برابر می شه. موقع خطر همون مالکان اولیه روی قله می فروشن و الفرار. نهاد ناظر کجاست؟!»، «هر کسی اون روح سلحشوری تحمل وضرر روند اره و فکر کرده بورس کُت جادویی رامبد جوانه که هی براش اسکناس ظاهر کنه، همون بهتر جمع کنه از بورس بره.»، «این روزها خیلی‌ها برای ریزش بورس ناراحت و عصبی هستن، ولی من دارم از این فرمول استفاده می کنم، به جای اینکه بشینم هر روز به منفی ها نگاه کنم بیشتر فیلم آموزشی نگاه می کنم، بیشتر سؤال می پرسم و سعی می کنم بیشتر یاد بگیرم. نمی دونم در نهایت چه اتفاقی میفته چیزی که می دونم اینه که این سختی ها هم می گذره، این بازار خیلی قبل من بوده و حالا حالاها هم هست و بعد از گذشت این برهه من چیزی دارم که ریزش بازار نمی‌تونه اون رو از من بگیره.»، «هم اکنون گوشی من در حال ترکیدنه از شدت تماس و پیام. وقتی بازار مثبت بود التماسشون می کردم که برید یاد بگیرید، بورس خیلی بی‌رحمه. الان که کار از کار گذشته دنبال علاجن.»، «به نظرم مهم‌ترین علت گیر کردن عده زیادی در ریزش اخیر نه دولت بود و نه حقوقی و نه بلکه پمپاژ خوش بینی افراطی توسط عده‌ای از سلبریتی‌های بورسی بود. هر کسی هم در جلسات بورسی، حرف از ریزش و خطر می‌زد به سم پاشی محکوم می‌شد... موفقیت اتفاقی در بورس پدر آدم رو درمیاره.»

شهروند مجازی
یگانه خدامی

واکسن کرونا

ماجرا

شبکه CNBC امریکا اعلام کرد واکسن کرونا ساخت روسیه، عوارض جانبی خطرناکی نشان نداده و پادتن در بدن اشخاصی که این واکسن را تزریق کرده‌اند، تولید شده است. خبرهایی هم از ارسال واکسن به ایران تا پاییز در بعضی رسانه‌ها منتشر و باعث شد بحث درباره واکسن این بیماری در شبکه‌های اجتماعی بیشتر شود. البته کیانوش جهانپور رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت بهداشت پس از این خبرها در توئیتر نوشت: «سازمان بهداشت جهانی (WHO) روز جمعه اعلام کرد که هرگز واکسنی را که ایمنی و کارایی آن ثابت نشده باشد، تأیید نمی‌کند و نگرانی خود را از عجله برای تزریق واکسن‌های ۱۹ COVID ابراز داشت.» البته وعده ترامپ درباره توزیع واکسن کرونا در امریکا تا ماه نوامبر و پیش از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری این کشور هم مسأله دیگری بود که دیروز کاربران زیاد به آن پرداختند: «قیمتش و تعدادش مهمه آقا. به دست همه می‌رسه؟ همه می‌تونن بخرن؟!»، «هنوز تردیدهای جدی نسبت به کارایی و صداقت واکسن روسی وجود داره چون فقط روی ۳۸ نفر تست شده. با توجه به نامگذاری اسپوتنیک برای این واکسن بنظر می‌رسه پوتین بیشتر به دنبال مقاصد سیاسی هست.»، «چند روز قبل فائوچی گفت که خیالتون رو راحت کنم! سورپرایز اکتبر (قبل از ریاست جمهوری)، واکسن کرونا نیست ولی حالا می‌گن واکسن تا قبل از انتخابات میاد و البته دموکرات‌ها هم میگن به قضیه بی‌اعتمادن. از اون طرف روسیه هم جزئیات علمی واکسنش رو در مجله بریتانیایی منتشر کرده. جنگ قدرتی شده»، «حتی اگه این واکسن‌ها در سطح گسترده عرضه شوند حتماً یا سر از ناصر خسرو درمیارند یا با قیمت گزاف بدست مردم می‌رسند»، «اولاً نتایجی که منتشر شده مربوط به آزمایش‌های روسیه است و «غربی‌ها» هیچ تستی انجام ندادن. دوماً آزمایش‌ها فاز ۲/۱ هست و هنوز فاز ۳ انجام نشده یعنی فعلاً فقط نشون دادن که بعد از تزریق دو دوز واکسن آنتی‌بادی تو بدن فرد درست شده ولی هنوز هیچ آزمایشی برای ایمنی در مقابل کرونا انجام نشده»، «من مطمئنم ترامپ ۴۸ ساعت قبل از انتخابات امریکا واکسن کرونا رو رو می‌کنه! این توئیت اینجا باشه تا ۱۱ آبان.»، «پیش‌بینی: ترامپ حوالی ۲۰ اکتبر خبر کشف واکسن رو اعلام می‌کنه و اولین واکسن رو هم جلوی دوربین به ایوانکا می‌زنن و دو هفته بعد پیروز انتخابات می‌شه.»